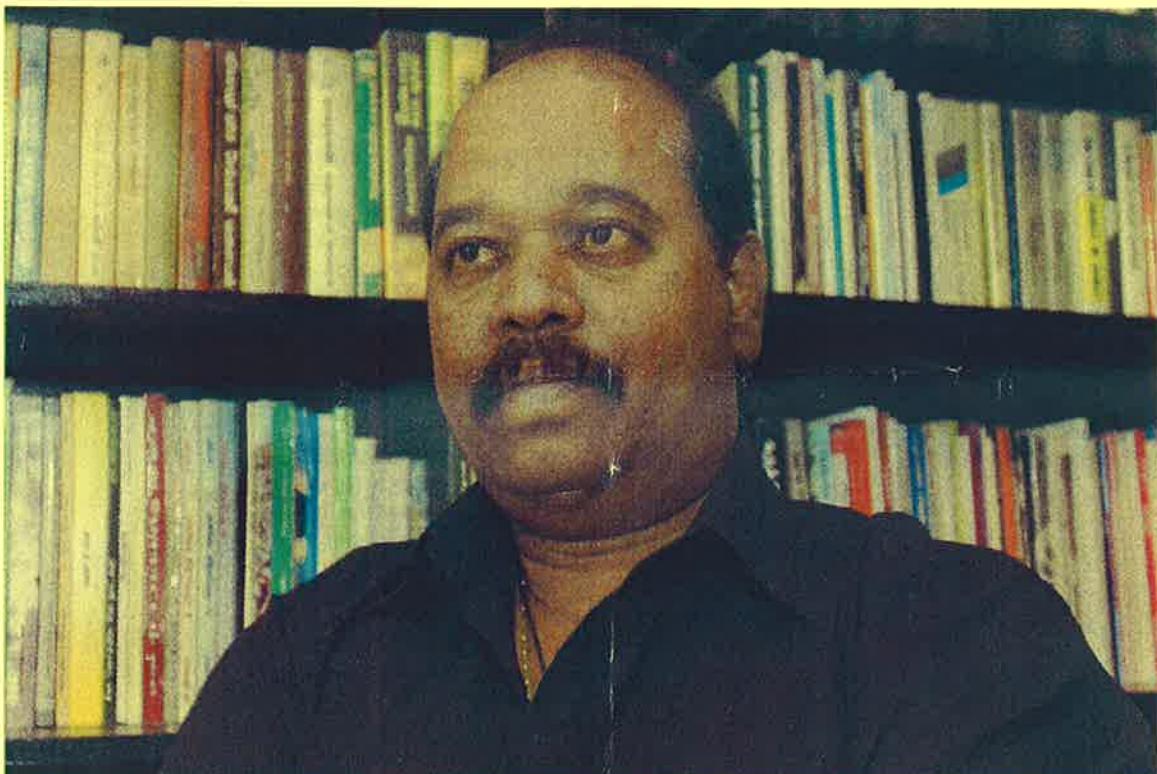

நெடு காத நனைவுகள்

பிரச்சினைகளைக் கண்டு திலில் கொண்டு அஞ்சம் கோழைகளோ வாழ்நாள் முழுவதும் அழுது அழுதே நிம்மதியற்ற துண்பச் சூழ்நிலைகளை வலிய ஏற்று சாரும் போதுகூட நிம்தியற்ற நிலையில் உயிரை விடுகின்றனர். உண்மையில் நமது மனத்தின் வலிமை பெருகவும், நம்முடைய திறமை வளரவும் நமக்கென சிறந்த தகுதிகள் அமையவும் வழி வகுத்துத் தரும் வாழ்க்கைப் போராட்டங்களை மனிதன் மனப்பூர்வமாக வரவேற்க வேண்டும். அத்தனையவாழ்க்கைப் போராட்டங்களுக்காக காத்திருக்க வேண்டும். பிரச்சினைகள் எதிர்பாட்டால் உற்சாக்த்துடன் ஊக்கத்துடனும் அவற்றை எதிர்த்து நிற்க முன்வர வேண்டும்.

பாவின்சி - சுக்ஷ்மா பிற்ரகார்

உலகப் புகழ்பெற்ற மோனலிசா ஒவியத்தை வரைந்த ஒரு ஓவியாக மட்டுமே வியனார்டோடாவின்சியை அனைவருக்கும் தெரியும். உண்மையில் பாவின்சி வெறும் ஓவியர் மட்டுமல்ல, அவர் பிற்நூல் காலத்தில் மனிதன் நினைத்துக்கூட பாத்திராத பல துறைகளில் மேதையாகத் திகழ்ந்தார். அவர் தேர்ந்த சிற்பி, சிறுந்த கவிஞர், இசை, விழிப்பன்னர், தத்துவமேதை, விளையாட்டு வீரர், எனதீனியர், கட்டுக் கலை நிபுணர், கடல் ஆராய்ச்சியாளர், வாஸியில் விழுதுகளை, நீர்ப்பாசன நிபுணர், ராணுவ ஆலோசகர் என்று இவருக்குத்தெரியாத விவேகங்களே இல்லை. தனது திறமையால் உலகையே தன பக்கம் திரும்பி பார்க்க வேத்த டாவின்சியின் பிற்பு அத்தனை உயர்வாக இல்லை. இத்தாலியில் உள்ள மலைகளை குழந்த வினாளி என்ற கிராமத்தில் சாப்பியரோ என்பவருக்கும் விவசாயக் கூடிலி வேலை பார்த்த கேத்துரினா என்று பெண்ணுக்கும் சட்ட விரோதமாக பிற்ந்த குழந்தையே டாவின்சி.

டாவின்சி பிற்ந்த
கெள்ளுச் சூரியே
கேத்துரினா இன்னொரு
வருடன் குடும்பம் நடத்தப்
போம் விட, தாய்பாசம்
தெரியாமல் வளர்ந்தார்
இந்த மகா மேதை.

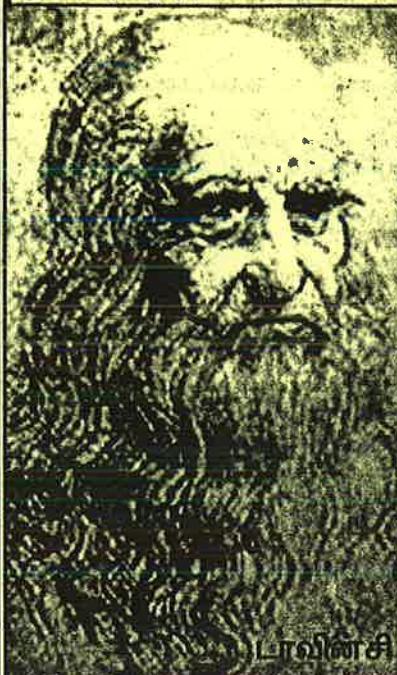
விஞ்ஞானமுமிமருத்துவம்
மும் வாராத அந்த நாளில்
500 ஆண்டுகள் கழித்து
மனிதன் கண்டுபிடிக்க
இருக்கும் கண்டு பிடிப்பு
களைபெயலாம் ஒவியமாக
வரைந்தார். ஹெலிகாப்டரி
விருந்து பிரங்கி வரை

தொலைவேநூக்கோடு வரைந்தார். விமானம் கண்டுபிடிக்காத காலத் திலேயே பாராகுட்டடக்க கற்பனை செய்து வரைந்தவர் இவர். கடிகாரம் கூட கண்டுபிடிக்கப்படாத காலத்தில் அலாம் வரை சிந்தித்தவர். கர்ப்பையைப் பற்றியே சரியாக தெரியாத அந்த நாளில் கர்ப்பைக்குள் குழந்தை எப்படி இருக்கும் என்று கருப்பனை செய்தவர்.

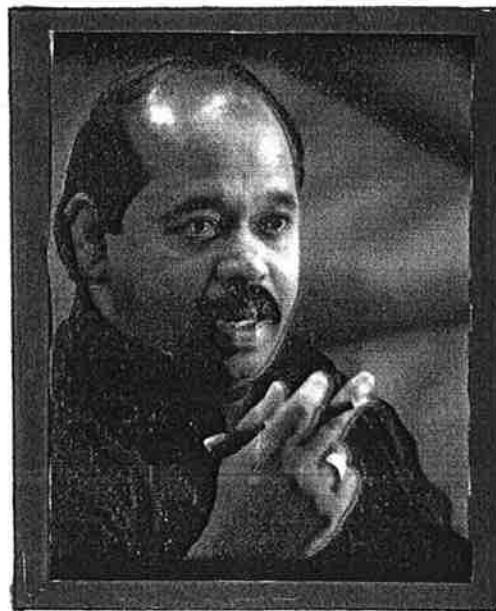
கண்களைப் பற்றி ஆராய்ந்தவர், காபிராவுக்கான அடிப்படைத் தத்துவங்களை வழங்கியவர். வெறும் வெளிச்சமாக 'பளிச்' சென்று ஒவியம் வரைந்து கொண்டிருந்த அந்தக்கால 'ஓவியர்கள்' மத்தியில் இருளையும் ஒளியையும் ஒரு சேர்க் கொண்டு வர்த்த முதல் ஓவியர். மனிதர்களை ஒவியமாக வரைந்தபோது மனிதனின் உடற்கூறுகளை சிந்தித்தவர். செடி கொடுகளை வரைந்த போது தூவாவியல் பற்றியப் பூய்வில் இறங்கியவர் இதில் பெரிய பிராயிபு என்ன வென்றால் இவர் காலத்தில் இத்தகைய துறைகளில் ஆராய்ச்சி செய்யும் என்னம் கூட விஞ்ஞானத்திற்கு ஏற்பட வில்லை. பின்னாளில் ஹெலிகாப்டர், பாராகுட், பிரங்கி, கருப்பையில் குழந்தை என்ற எல்லாம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டபோது இவர் 500 வருடத்திற்கு முன்பு கற்பணியாக வரைந்த ஒவியத்துடன் ஒத்துப்போனது.

ஒரே நேரத்தில் இரண்டு கைகளிலும் ஒவியம் வரையும் திறமை கொண்டவா டாவின்சி. மேதைகள் பொதுவாக உடல் பலம் அறநவர் களாகவே இருப்பார்கள். டாவின்சி இதில் விதி விலக்கு. தனது உள்ளாவ்தையால் குதிரையின் லாடங்களை வளைத்து இரண்டாக உடைக்கக் கூடியவர்.

மைக்கேல் ஏஞ்சலோ போன்ற ஒவியப் மேதைகள் இவர் காலத் தில் இதே இத்தாலியில் தான் வாழ்ந்து வந்தால்கள் என்றாலும், மருத்துவம், இயற்கியல், தாவாரவியல், கலை என்று எல்லாத் துறையிலும் மேதைம் பொருந்தியப் டாவின்சி போன்ற ஒருவரை உலகம் இன்று வரை கண்டு தில்லை.

உங்களோடு நான்

30.11.1951

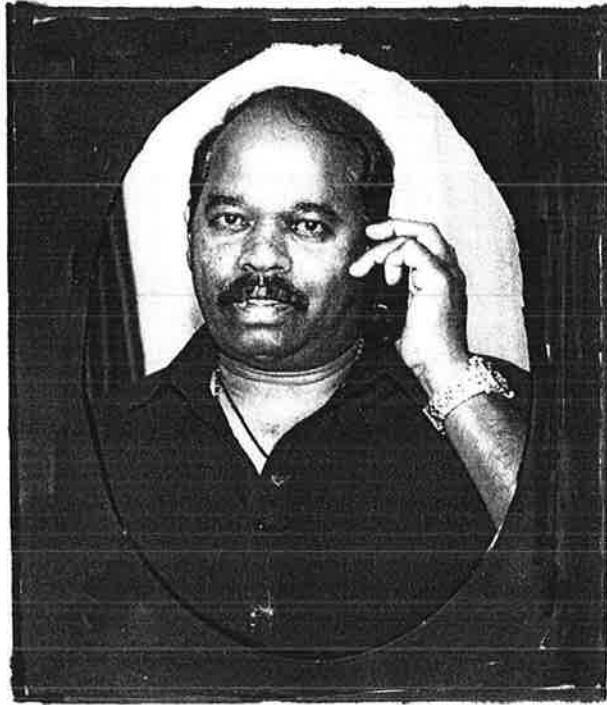
10.03.2006

இந்த மயிலிட்டியூர் சிதம்பரி புஸ்பராஜா என்றென்றும் உங்களோடு தான் இருப்பேன்! நான் உங்களை விட்டுப் பிரியவே மாட்டேன்! காரணம் - எனது அபிலாஹைகளை நிறை வேற்றும் வரைக்கும்!

எனது கையிருந்து எழுதுகோள் நழுவி னாலும் - உங்கள் இதயங்களிலிருந்து அப் புறப் படுத்த முடியாது யாரும் என்னை!

அதாவது வந்து எனது வோட்கையை அறுவடை செய்து மக்களுக்குச் சுதந்திரமான அந்தஸ்து நிறை வேற்றும் வரைக்கும்!

- வணக்கம் -

6 அறிவு மனிதனும்

1. வஞ்சனை தூதுகள் புரிந்து, கபட நாடகம் ஆடுபவன் – நரி
2. ஊக்கமின்றி ஏதேனும் ஒன்றையே நினைத்து, மனம் சோர்ந்து தலை கவிழ்ந்து உட்கார்ந்திருப்பவன் – தேவாங்கு
3. மறைந்திருந்து பிறருக்குத் தீங்கு செய்பவன் – பாம்பு
4. புகழில் விருப்பமின்றி, அற்ப சுகத்தில் மூழ்கிக் கிடப்பவன் – பன்றி
5. பிறரை அண்டிப் பிழைத்து, செல்வம் சேர்த்து வயிற்றை வளர்ப்பவன் – நாய்
6. எடுத்ததற்கெல்லாம் கோபப்படுபவன் – வேட்டை நாய்
7. மந்த குணத்தினால் தனக்கு ஏற்படும் அவமானம், அக்கிரமங்களைப் பொறுத்துக் கொள்பவன் – கழுதை
8. பொய்யான வெளிப்பகட்டுக்காரன் – வான்கோழி
9. உடலை சிரமப்படாமல், பிறர் பொருளை அபகரித்து, வாழ்க்கையை வளமாக நடத்தி உண்பவன் – கழுகு, காடை, வல்லூரு
10. ஏற்றுக் கொள்பவற்றை ஏற்றுக் கொள்ளாமல் வெறுப்படைபவன் – ஆந்தை
11. உண்மையுடனும், நேர்மையுடனும் சிறிது காலமோ, அதிக காலமோ வாழ்பவன் – அவன்தான் மனிதன்

5 அறிவு மிருகமும்

வரலாற்று நாயகன்!

ஓன்றா இரண்டா
எடுத்துச் சொல்ல-நம்
உறவின் மகிழமையைப்
பிறர் அறிய !

அந்நியோன்யமாய் உறவாடி
என்னுள் கரைந்தவனே ! -
கொள்கைதனில் ஓன்றாகினாலும்
அனுகு முறையில் சில இரசாயன மாற்றங்கள்
எமக்குள்ளே சேதாரமின்றி !

இருப்பினும் எமது நேசம்
சற்றும் பாழாகி விடாது
ஆரோக்கியமானதாகவே
இருந்து வந்தது தொடர்ச்சியாக ! -கூடவே
சொல்லிலும் சரி-எழுத்திலும் சரி
செயலிலும் சரி-நீ ஒரு அஜானுபாகுவாகவே
திகழ்ந்தாய் என்பதே மெய்!

மெத்தனமாக எதையும்
கையாள்வதில் உனக்கு
இனைக்கம் கிடையாதே ! -எனவே
எதிலும் வேகம்...வேகம்தான்!

நினைத்த பணியை நிறைவேற்ற
தெம்பும் -உத்வேகமும் உனது
தோழர்கள் அன்றோ! -ஆகையால்
உனது அதிரடியான ஆவேசம்
அனேகம் பேருக்கு முரட்டுத்தனமாய்த்
தோன்றினாலும் கூட-சற்று ஆற அமர
உட்காந்து உன்னிப்பாகக் கூந்து நோக்கின்
அதிலும் ஓர் மென்மையான
முழு ஆஞ்சனமே தென்படுவதை
ஒத்துக் கொள்வா! -ஒப்பும் கொள்வா!

ஆதலால் நினைத்ததைச் சுமுகமாக முடிக்கும்
துணிச்சல் உனக்கு உண்டு அல்லவா! -எனவே
முன் வைத்த காலைப் பின் வாங்கியதாக
சித்திரம் இல்லையே உனது ஏடிடல்!

தகுதியான நபர்களிடம்
ஒவ்வொர் பொறுப்பையும்
கணிசமாக ஒப்படைப்பது என்பது
உனக்குக் கைவந்த கலை இல்லையா!

சாமானிய மனிதனென்றால்
எமக்கீது மனக் கலை...? -ஆனால்
தொலைத்து விட்டுப் பிதிவிப்பதோ
எனை விட்டுப் படு வேகமாய்க்
காற்றுடன் கலந்து விட்ட
நான் பார்த்த மனிதருள்-மாணிக்கமாகத்
திகழ்ந்த அன்புச் சோதரமல்லவா அன்புடையோரே!

உன்னை எனது துணைவியாருடன்
குசலம் விசாரிப்பதுக்கு வந்த போது
உன்னு பேச்சின் தொனியிலே
 “இனியும் வாழ வேண்டுமா நான்
என்கிற வேதனை கலந்த ஓர் கலிபும் -
வீட்டுக்காரியும் -குழந்தைகள் - சோதரங்கள் -என
அனைவரும் என்னோடு சேர்ந்து
அக்கம் பக்கத்தார் பதற்றப்படும் வண்ணம்
பாழாப்போன காட்டுக் கூச்சலுக்கு மேலும்
என்னுடன் சேர்த்து அவர்களையும்
இரையாக்க வேணுமா ? ”-எனும்
கேள்விக் குறியையும் எமைப் பார்த்துக்
கேள்விக் கணையாய்த் தொடுத்தாயே புஸ்பா...?

அந்த நேரமே சுதாகரித்துக் கொண்ட நாம்
 “உனக்குள் ஓர் தீங்கமான முடிவு எடுத்து விட்டாய்”-என
உணர்ந்து உனக்கு ஆறுதல் கூறினோமே-ஆனாலும்
 நீ அதை அசட்டை செய்து “எனக்கு என்ன தேறுதலா...?”-என
நமட்டுச் சிரிப்புடன் போட்டாயே ஒரு போடு...!-அது வந்து
எமக்கு எப்படித் தோன்றியது தெரியுமா...?-“புஸ்பராஜாவா கொக்கா...?”
எனவும் ‘நான் ஒன்றும் புரியாத கேணையன் அல்ல!...’-என்பதை
மேலும் ஊர்ஜிதம் பண்ணியிடத்தின்வோ வாஸ்தவம்தான்! -ஆனாலும்
முடிவில் நீ ஜெயித்து-எம்மைத் .தோற்கடித்துக் கட்டுக்காகம்
இல்லாமல் அல்லவா செய்து விட்டாய்-இது முறையா தம்பி..?

இருந்தாலும் நீ எமக்கு எடுத்துச் சொல்லி “உன்னு கண்கள் கலங்கிய
ஓர் ஜீவன் ‘உனதருமை மீரா’ அல்லவா..?”-நீ
எல்லோருக்கும் ‘விடை’ தா ஆயத்தமானாய்! -ஆனால்
உன்னு ‘வீட்டுக்காரி’யை மட்டும் எண்ணி உருகலானாய் -இதை
உன்னு மனைவிக்குப் படுக்கையில் கிடற்றபடி ‘நீ எடுத்துச் சொன்ன
கடைசி மரண வாக்கு மூலம்’என்று கருதலாமில்லையா..? -உன்னு
கூற்றுப்படியே சுற்றும் பிரிநு தட்டாமல் அரங்கேறியதுதான் கொடுமையன்றோ..?

உன்னு மரணச் செய்தி-உன்னை
விமிசனம் செய்தோரையும் பூதாகாரமாகத்
தாக்கியதையும் என்னு கண்கூடாகப் பார்த்தேன்...தோழனே! -மேலும்
கூடர் விட்டுப் பிரகாசிப்பாயென
எண்ணியல்லவோ உன்னை ‘விமான நிலையத்தில்’
வைத்து வழி அனுப்பி வைத்தேன் சகோதரமே!

உன்னைக் கூடவே அழைத்துச் சென்ற
 உன் உயிர் ‘மீரா’வின் நம்பிக்கையையும்
 உருக்குலைத்து இவ்வளவு சீக்கிரத்தில்
 உன்னைக் கவ்விக் கொண்டு செல்லுமளவுக்கு -அந்தக்
 காலதேவனுக்கு அப்படியென்ன அவசரம்..? -அல்லது
 இந்த நாசமாகப் போகும் எமத்ரமனுக்கு சொக்குப் பொடி
 போட்டு மயக்கியது -ரம்பையா-ஜார்வசியா-மேனைக்காயா..? -அது சரி
 இந்த ஆளானப்பட்ட எமனுக்கே பல தடவை கடுக்காய் கொடுத்துப்
 போக்குக் காண்பித்த என்னவனே! -இந்த
 முறை மட்டும் அவனே உங்குப் பேதி கொடுக்குமளவுக்கு -உனக்கு
 அப்படி என்னதான் வெறுப்பு வந்தது நம்மீது நன்பனே..? -காரணம்
 மடிவதைப் பூரிப்புடன் நீ ஏற்ற பாங்கு -எமை
 இந்தக் கேள்வியைக் கேட்டுவிடத் துடிக்கிறது மனது -ஆனால்
 வினாவுடன் நாம் இங்கே! -ஆனால்
 விடை அளிக்க நீ எங்கே..?

ஜந்து மாதங்கள் வயதில் கூடுதலான -இந்த
அன்பு கொண்ட அண்ணனுக்காக ஆவது
மின்சாரம் அணைந்து போன என் வீட்டுக்கு
மறுபடியும் ஒளி பாய்ச்சு-உண்ணை விட்டால்
யார் உள்ள இனி.. ?

நமது பரிபூர் பாசத்தைப்
பிறத்தியார் கண்டால்
கண் பட்டுவிடும் என்றல்லவோ
அடக்கி வாசித்து வந்தோம் சமத்தாக -இனி
மீண்டும் வந்து என்னுடன் அமைப்பாயா கூட்டனிருப்பனே.. ?

நீயும் நானும் இம்மியளவும் கூட சினத்துக் கொள்ளாத போது -பின்னர்
எப்படி என்னை விட்டு ஒடி ஒளிய
நிரந்தரமாக மனம் வந்தது உள்க்கு என்பதே
“ மில்லியன் டொலர் ” கேள்வி என்னுள்.. !

வெறுமனே பிறந்தோம் -வளர்ந்தோம்
புசித்தோம் -மடிந்தோம் என இல்லாது -ஒரு
நாட்டின் வரலாற்று நாயகனே ! -இந்தப்
பூமி பிரபஞ்சத்தில் கற்றும் வரைக்கும் -உன்று
வாழ்க்கை ஒர் காவியமாகத் திகழும்
என்பது மாத்திரம் நிச்சயம்... !

ஆயிரமாயிரம் ஜீவன்கள்
பிறப்பதும் இறப்பதும் -இப்புலிதனில்
சுக்குமீனினும் - மயிலிட்டி
ஜூரைச் சேந்த சிதம்பரி புஸ்பராஜா -மேலும்
வரவா போகிறான்.. ?
அப்படி வந்து எனக்கு
ஆலோசனைகளையும் -அறிவுரைகளையும்
பரிசுத்தமாய் அள்ளி வழங்கி -நீத வித
நெருக்கடியான கால கட்டத்திலும்
தூநிலையை அனுசரித்துத்
தகுந்த பரிகாரத்தைத்
தேடிச் சமாளித்து -என்னை
ஓர் மனிதனாக நீடிக்கச் செய்ய -எனக்கு
பக்க பலமாக இருப்பானா.. ? -சே
அந்த வெற்றிடம் காவிதான்! -எனெனில்
அந்தச் சிம்மாசனத்தில் அமரும்
அருக்கை எந்த நபருக்குத் தான் உண்டு..? -என்பதை
பகிரிச்கமாய் வாய் திறந்து
எடுத்துச் சொல்லத் தயங்கினாலும் -அவரவர்
நெஞ்கக்குத் தெரியும் நீதி என்பதே
எனது அடக்கமான பதில் அன்பாக்களே! -ஆக
என்னை விட்டு மறைந்தவர்கள் பட்டியலில் -நீயும்
ஓர் உறுப்பினராகி விட்டதைத்தான்
ஜீரணிக்க முடிய வில்லை என்னால்...!

மாச மருவில்லாத ஓப்பற்ற சீமானே -உந்து
அலாதியான சிந்தனைக்கு முன் நாம் எம்மாத்திரம்!

ஞாபகம் வருதே...

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவாதகள்

எது அவசியம், எது ஆடம்பரம் என்பதை, நாம் தான் முடிவு பண்ண வேணும்!

ஒரு இடத்தில்
நடக்கும் அறியாய்ப்...
பல இடத்தில் உள்ள
நியாயங்களை பாநிக்கிறது
- மாநாடு ஜாதி சிகிட்டி

இந்த உலகம்
அபாபக்ரமனதுதான்...
தலை செய்வார்கள்
நிமிய இருப்பதால் அவ்வள்
அதை தட்டி
கேட்க தவறிவார்கள்
அதிகம் உள்ளதால் நான்! -
ஆம்பி கூறுகின்றேன்

வலியை
உணராமல்,
நம்மால்
எந்த ஒரு
விஷயத்தையும்
கற்றுக்கொள்ள
இயல்லது.
அந்த உடல்

வலியைக்கி
மற்றுவான்கு
ஏழாவது மிகச் சிறு
அடுக்கான்
ஒன்றும்
ஒன்றுக்கான
ஏழாவது மிகச் சிறு
ஏழாவது மிகச் சிறு

சிரிக்காத முகத்துக்கும்
அதிர்ஷ்டத்துக்கும்
வெகு தூரம் என்பான்
புத்திசாலி

தலைவர்களுக்காக
கீழ்க்காடு
தலை சூழலைக்
ஒவ்வொருத்தநீக்கும்
உருடிடு!

படித்த முட்டாள் படிக்காத
முட்டாளைவிட மோசமாளைவன்
என்பான் புத்திசாலி

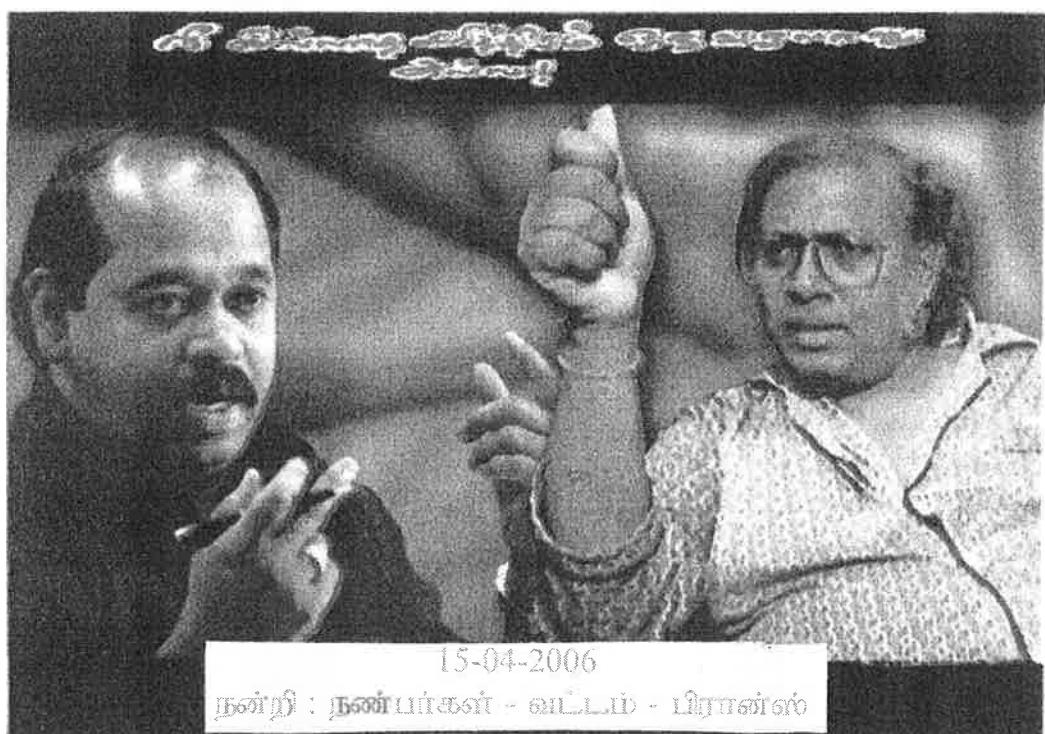
விளையின்மொழியை பற்றி
கவருவதை முடிது...
முதலில் ஓன்
அதிர்ச்சியைப் பற்றி
இருக்கும்
உறவுத்துறை
உதவுகிறு!
- தாங்கி பாடு

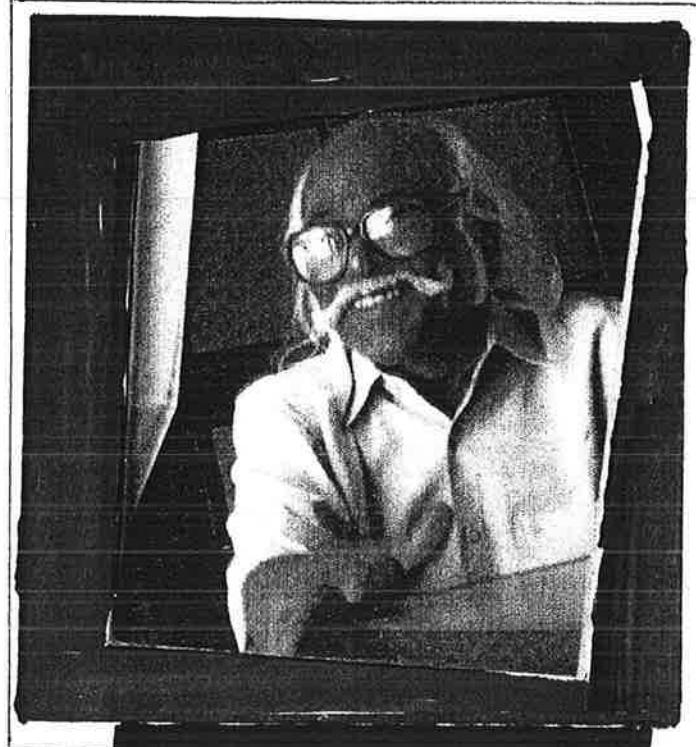
மனித குத்தகை மற்றியமய்யது
பற்றி எல்லோரும் சிந்தனை
செய்கிறார்கள்.
தங்களை மாற்றிக்
கொள்வது பற்றி
யாரும் சிந்தியது
இல்லை!

எவ்வள் ஒருவன்
உலகம் மாற
வேண்டும் என்று
நினைக்கிறானோ...
முதலேல்
அவன்
மாற்றும்!
- சங்காஸி

நீ இல்லாத சரித்திரம் ஒரு வரலாறு அல்ல.. !

“உங்களின் கருத்துகள் எப்போதும் கடுமையான விமர்சன சுக்குக்கு உள்ளாறிந்து”

“ஏந்தது சொல்கிறவன் விமர்சனக் கணி மனதில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றால் விமர்சனால் கருதுவே ஒர் விமர்சனங்குடான்!

என் கருத்துக்கள் எனிர் விமர்சனக் கணைச் சுந்தித்தால் அழியும் எனக்கு சர்வதேயமிட நல்ல கருத்துமே சொல்ல இருக்கிறேன் என்டதே அதன் அத்தும்

அந்தக் கந்திரம் குறித்து இப்போது நினைய கண்ண... கன் நடக்கின்றுவன் கருத்துச் சொல்லியாக சுங்கான்மூல நினைப்பாடு என்று?

“யார் சன்னட போடுகிறார்கள்?”

பொல்குத்துச் சுந்தக் கருத்தும் ஜில்ல வர்க்காங்கான் கல்வை போடுகிறார்கள் எனோன்றால், கருத்து சொல்லவேர்கள் விவாதிப்பார்களே அன்றி, சன்னடபோட் மாட்டார்கள். நாய்கள்தாக்கண்ணடக்க போடும், ஏனென்றால்மக்கு விவாதிக்கத் தூங்கிடது.

ஏனேன் நாய்கள் என்று நன்றி கொட்ட விட்டதாக யாழும் என்னவை பார்க்கிறோம், கேட்கக் கொல்லி கேர்ந்தி எழுதி வேஷ்டாம் கண்ணட போடுவார்களே தமிழ் மரபில் அப்படத்தான் அன்றியார்கள். ஒருவேள்ளு நன்றி பார்க்கிறோம். போடுவார்களே தமிழ் மரபில் அப்படத்தான் அன்றியார்கள். நாய்களிடையே ஒருவேள்ளு நன்றி பார்க்கிறோம். நாய்களிடையே ஒருவேள்ளு நன்றி பார்க்கிறோம்!

அமர் புஸ்பா அவர்களின் குழும்பத்துடன் 1983ம் ஆண்டு வார்க்கல் இருந்து

நம் கிரண்டு குழும்பத்தவர்களுக்கும் ஏற்பட்ட குழுமப் பாங்கான உறவு முறை ரொம்ப ரொம்ப ஆழமானது என்றால் ஒது வெறும் வாய் சவடால் கிள்ளை. கிலக்கியத்திலும் திதிகாசத்திலும் தனக்கு ஏற்பட்ட நம்பிக்கையின் நியாத்தம் அமர் புஸ்பா அவர்கள் தனது குழந்தைகளுக்கு முறையே கீதாஞ்சலி(ரவீந்திரநாத்துக்கு-நோபல்-பாரிசுக்குக் காரணமானது) - எனப் பெண்ணுக்கும் - மகாபாரதத்தில் இலா வந்த பாத்திரங்கள் மூகிய வீதுரன்-தூரோணன்-வீஷ்மன்-என ஆண் வாரிசுகளுக்குப் பெயர் தனைச் சூட்டி அகம் மகிழ்வடன் சீரும்-சீறப்புமாய் கச்சிதமாக வாழ்க்கையை நடத்தி வந்தமையை நான் சொல்லி-நீங்களின்லாம் அறிய வேண்டிய அவசியம் கிடையாது தானே..? ஏதோ மனதில் தோன்றியதை எழுத்திலே வடித்த திருப்பதி அவ்ளோ தான்!

கருத்துப் பரிமாறுதலிலோ அல்லது கொண்டாட்டங்களிலோ கிரு குழும்பழும் பங்கிகடுத்து உரிமையுடன் ஒண்டறக் கலந்து கொண்டதை எல்லாம் எடுத்துச் சொல்லாமலும் வாய் முடி மீளானியாகச் சும்மா கிடக்கவும் மனது கேட்கிதில்லையே! கூடவே மறக்கவும் முடிய வில்லையே...நான் என்ன செய்வது..?

ஆண்களில் முத்த மகன் வீதுரன் பிறப்பதுக்கு மருத்துவ மனைக்கு மீராவை அழைத்துச் சிசன்றதும் நான்! விட்ட குறையோ-தொட்ட குறையோ வீதுரன் எங்கள் மடிமது குள்ளிக் குதித்து விளையாடுவதைப் பார்த்து விட்டு புஸ்பா தம்பதிகள்-வீதுரன் உங்கள் பிள்ளைதான் எனச் சொல்லிச் சந்தோஷப் படுவார்கள்.

வீதுரனின் முதலாவது பிறந்த நாள் கொண்டாட்டத்தில்-வீதுரன் எனது கணவரின் அரவணைப்பை விட்டுச் சீர்தும் விலக மறுத்து விட்டான். அது போலவே எங்கள் குழந்தை களின் பிறந்த நான் தினங்களில் புஸ்பா தம்பதிகளின் அரவணைப்பில் எமது பிள்ளைகள் கிருக்கும் படங்களைப் பார்த்தால்-அழுகை தான் புட்டுக் கொண்டு வருகிறது எனக்கு! மீண்டும் கிடு போன்ற நாள் வருமாவிவன எங்கித் தவிக்கிறது நெஞ்சம்!

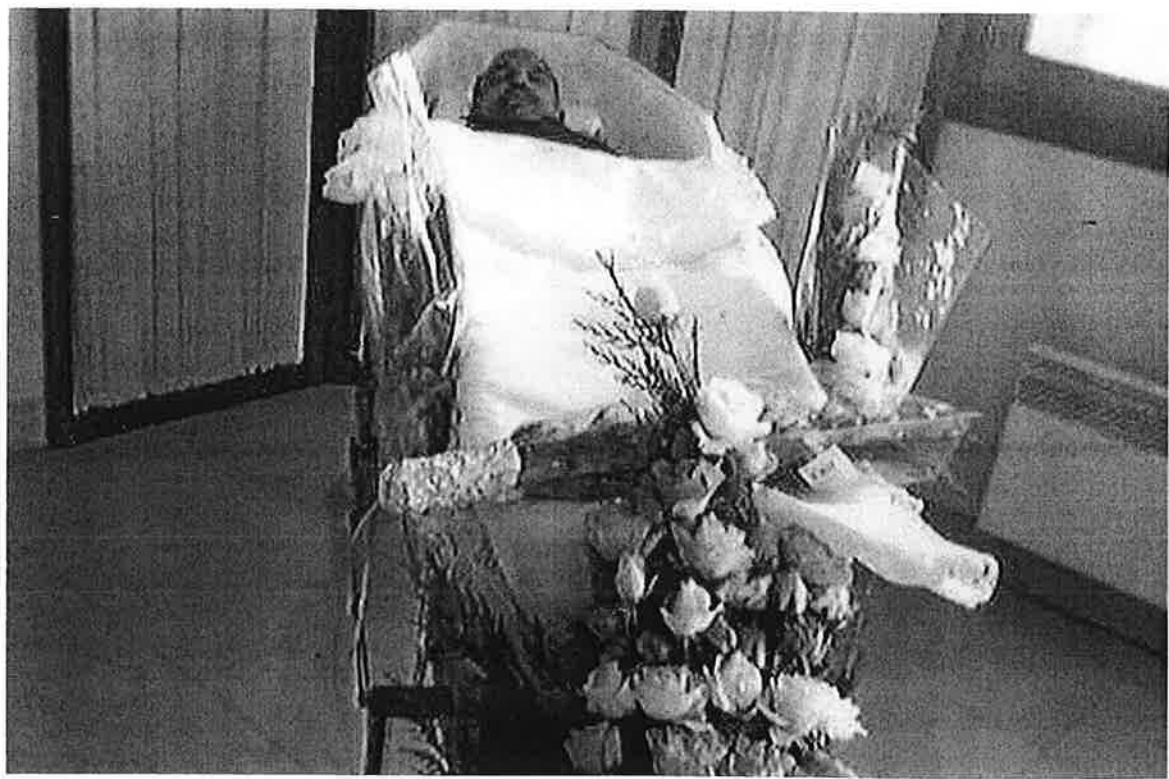
உள்ளத்தில் ஓனிவு மறைவின்றி
 உள்ளெரன்று வைத்துப் புறமொன்று
 பேசாத உத்தமனரய்-அறிவரனியரய்
 அரசியல்வரதியரய்-பேரரனியரய்
 இலக்கியவரதியரய்ப் பல்முகம் காட்டி,
 அன்பேரு பண்புடையவனரய்
 வள்ளுவரும் வரசுகியும் பேரல்
 வரழ்ந்து காட்டிய நீ
 இன்று எங்கே...?.....எங்கே...?

இப்பாரி வைத்து-உரக்கக் கத்தச் சத்தம் போட்டு கண்ணீர் வடிப்பதால், நீ வரவா போகிறாய் என்பதைப் புரிந்து கொண்டு, தனது மனதுக்குள் அழுது வடிக்கிறாள் உன்னை இந்நியா வரை சீகிச்சைக்காக கூட்டிப் போய் வந்த உனதருமை மனையாளான மீரா என்பதை நன்கு அறிவேன் நான்! உன் பையன்களுக்கும் கிடே நிலைதானே!

தங்கள் கஷ்டம் பாராமல் மற்றவர்களின் நிலைமை அறிந்து, வாரி வழங்கும் குணமுடையோர்க்கா, ஆண்டவன் அற்ப ஆயுளைத் தந்து பரிசோதனை செய்ய வேண்டும்..? அமர் புஸ்பா திரும்பவும் மீரா-பிள்ளைகள் குழும்பத்துடன் வந்தினைய வேண்டுமென அங்கலாய்க்கிரது மனது! கிடை ஓர் பிராத்தனையாகவும் ஆண்டவனை வேண்கிறேன்!

சீக்கிரமே வருக...வருக!

திருமதி. இந்திரா கணேசமுர்த்தி

அறிசு : - பிரான்ஸ்
14. 03. 2006

காயத் தீய்ந்து கரியாய் மாறுகின்றது
.....
காலம்
முன்னே போக முடியினும் போவேன்
விடியலைக் காத்து நிற்குமோ
.....
காலம்

இன்றைய விரசன்குழலும் ராஜினி நிரணகமாவும்
நினைவுக் கருத்தரங்கில் (பாரிஸ் - 1992)
முன்விஷயில்
தொழர்கள் புஸ்பராஜா (2006), உமாகாந்தன் (2004)
சபாலிங்கம்(1994)

புத்திசாலியின் பேச்சில்
நகைச்சவை கட்டாயம்
இருக்கும்

சிங்கம் மின்தாழும்
தேவைப் பிழ்காது
என்பதை அறிந்தவன்
புத்திசாலி

ஒருவன் மது நம்பிக்கை
வைக்கும் முன் அவனைப்பற்றி
முழுமொகத் தெரிந்து
கொள்ளான் புத்திசாலி

உண்மையான சந்தோஷம்
நேர்மையான
வாழ்வில்தான் இருக்கும்
என்பான் புத்திசாலி

கொடுத்த கடனை
கேட்டால் பகைதான்
மிஞ்சம் என்பது
புத்திசாலிக்குத் தெரியும்

விமர்சனங்களை பற்றி
கவலைப்பாதவன்
புத்திசாலி

அகங்காரம் இருக்கும்
இதயத்தில் அமைதி
இருக்காது என்பான்
புத்திசாலி

எதையும் அரைகுறையாக
ஆதரிப்பவனே
ஆயத்தானவன் என்பான்
புத்திசாலி

கேட்க, கூச்சப்படுகிற
வனுக்கு எதுவுமே
கிடைக்காது என்பான்
புத்திசாலி

தவறுகளைப்பற்றி கண்டு
கொள்ளாமல் இருப்பதே
மிகப்பெரிய தவறு
என்பான் புத்திசாலி

முட்டாளுக்கு உபதேசம்
செய்யும் ஒவ்வொரு
வினாடியும் வீண்தான்

கால் உறையில் கிழிசல் என்பது, சப்பாத்துக்கு மட்டும்
தான் தொரியும்!

ஒவ்வொரு

வெற்றியாளரிடமும் நிறைய
சோகக்கதைகள் இருக்கும்
என்பாள் புத்திசாலி

குறைவாக ஒண்பதும்
குறைவாகப் பேசுவதும் எந்தக்
கெடுதலையும் தராது என்பதை
அறிந்தவன் புத்திசாலி

பாராட்டுவதிலும்

புகழ்வதிலும் கஞ்சனாக
இருக்க மாட்டான் புத்திசாலி

கட்ட. மண்ணும் பச்சை
மண்ணும் ஓட்டாது
என்பதை அறியாதவன்
முட்டாள்

சிறு மீனாக இருந்தால்
பெரு மீஜுக்கு
இரையாவுதில் இருந்து
தப்ப முடியாது என்பாள்
புத்திசாலி

தகுதி இல்லாதவனை
புகழ்பவன் முட்டாள்

தெரிந்து செய்த தவறை
மன்னிக்க மாட்டான்
புத்திசாலி

எல்லா நேரமும்
புத்திசாலியாக இருக்க
முடியாது என்பதை
அறியாதவன் முட்டாள்

நல்ல சிந்தனை - உயர்ந்த எண்ணங்கள் மன வலிமைக்கு
ஆக்கந்த தரக்கூடியவை. ஆனால் தீய சிந்தனைகள்,
மனத்தின் வலிமையைச் சிறைக்கக் கூடியவை.

**இருக்கமான கட்டங்களில் செயல்பட எனிய வழி
பூர்வகாலம் நாம் பழக வேண்டியவை:**

1. நிலைமையை நன்கு அலசி ஆராயும் பழக்கம் சிந்தையில் உருவாக வேண்டும்.
2. நம் தேவைகள் என்ன என்பதில் தெளிவு நமக்கு இருக்க வேண்டும்.
3. நாம் எடுக்கும் முடிவுகள் அனைத்தும் நம் வருங்கால வளர்ச்சியை நோக்கி உள்ளதா என்று சரி பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.
4. எந்த முடிவும் தற்காலிக விடுதலைக்காக இருப்பதைத் தனித்து, ஒரு நிரந்தர அமைதிக்காகவே அமைய வேண்டும்.
5. அவசரமோ, ஆத்திரமோ நம் முடிவினை நிரப்பந்தப்படுத்தாமல் இருக்கப் பழகவேண்டும்.
6. நாம் எடுக்கும் முடிவுகளின் விளைவுகளை எதிர்கொள்ளும் பக்குவழும் பலமும் நமக்கு உள்ளதா என்பதைக் கருத்தில் கொண்டே முடிவெடுக்க வேண்டும்.
7. ஆசைகளும் கணவுகளும் கவர்ச்சியான வழியைக் காட்டினாலும் நம் சுய மதிப்பீட்டின் வெளிப்பாடாகவே நம் முடிவுகள் அமைய வேண்டும்.
8. நம் மன நிம்மதியைவிட எதுவும் பெரிது இல்லை என்பதால், நம் மனதை நெருஞ்சும் எந்த முடிவையும் ஏற்கக்கூடாது.
9. கடந்த காலத் தவறுகளும், தப்பித்திருந்தாலும் ஏற்பட்ட தடுமாற்றங்களும் நமக்கு வழிகாட்ட வேண்டும்.
10. நியாயமான, நேர்மையான விமர்சனங்களை ஏற்க நாம் பழகி, தகுந்தவரிடம் ஆலோசனை பெறத் தயங்கக் கூடாது.

இவ்வாறு செயல்பட்டால், சிக்கலில்லாத குழக்கமான வாழ்க்கை சாத்தியம்.

கீர்லமும் பிற காரியங்களும் தவறான முடிவைத் தருமேயானால், மனம் பாதிக்கப்பட்டு சோர்வு, குழப்பம் போன்ற நிலைகள் உண்டாகும். மனத்தின் வளர்ச்சி, பக்குவம், பலம் பொறுத்து பாதிப்பு என்பது மனநிலையின் மாறுதலாகவோ, மனநோயின் வித்தாகவோ வெளிப்படும். இறுக்கமான நிலையின் பிடியில் தவறாகவே முடிவெடுத்துத் தொடர்ந்து வாழ்க்கை பிரச்சினைகளையே ஈந்திக்க நேர்ந்தால் ஹிஸ்டோரியர் போன்ற பாதிப்புகளும் ஒருவருக்கு வரலாம்.

பூர்வால் எதுவும் சாத்தியம். விளைவுகளே இல்லை என்றால் காரியங்களைல்லாம் நியாயமதான். ஆனால் விளைவுகளோ வாழ்க்கையைத் தீர்மானிப்பதால், தீர்மானங்களில் தெளிவு இருக்கவேண்டும். அதற்கு நாம் நம்மை, நம் சிந்தனை வழியை, செயல் முறையைப் பற்றித் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். தினசரி நம்மையும் நம் செயல்களையும் சில நிமிடங்களைலும் மதிப்பீடு செய்து கொள்வது நம் வளர்ச்சிக்கும், வெற்றிக்கும் உதவும்.

பிரச்சினைகள் தோன்றும்போது இதை எப்படிச் சமாளிக்கப் போகிறோம் என்று சஞ்சலப்படுவதை விட்டு விட்டு இதை சமாளித்தே திருவேன் என்ற உறுதியோடு நிமிர்ந்து நின்றோமானால் உடனே நமக்குப் பாதி வெற்றி கிடைத்த மாதிரிதான். விளைவைப் பற்றி எண்ணி மனத்தைக் குழப்பிக் கொள்ளாமல், துணிந்து எதிர்த்து நின்று போராடத் துவங்கிவிட்டால், நாம் நினைத்த மாதிரி அப்படியொன்றும் பிரச்சினை பயங்கரமானதில்லை என்ற உண்மை புலப்படும்.

துரத்திருஷ்டவசமாக நம்பில் பெரும் பகுதியினர் வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளைப் பொறுத்தமட்டில் தொட்டால் சுருங்கிகளாக இருந்து பிரச்சினைகள் தோன்றிய உடனே வாடி வதங்கி விடுகின்றனர். இந்தக் காரணத்தால் இவர்கள் மன வலிமையற்றவர்களாகி விடுகிறார்கள். பிரச்சினைகள் வந்துவிடுமோ என்ற பீதி காரணமாக இவர்கள் மனம் சதா சஞ்சலமடைந்து அலைமோதத் தொடங்குகிறது. சிறுகச் சிறுக இவர்கள் மனமே செயலற்றுப் போக - உணர்ச்சியற்ற - வெறும் மரக்கட்டைகள் போன்று உலாவிக் காலத்தைக் கடக்கத் தொடங்கிவிடுகிறார்கள்.

பிரச்சினைகள் எதிர்ப்படும்போது அவற்றைப் பற்றி சற்றும் சஞ்சலப்படாமல் சமாளிக்கும் தகுதியை, ஆற்றலை நம்பிடும் வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். மனிதனால் சமாளிக்க முடியாத பிரச்சினைகளை இல்லை